

Чл. 257.) Нѣщата или стокытѣ, които сѫ са повредили отъ морето или които сѫ са хвърлили са прицѣняватъ спорѣдъ стойността въ мястото на растоварянието имъ. Видѣтъ и качеството на хвърленытѣ стоки са доказватъ чрѣзъ представянето на товарителниците, на фатурытѣ, или на други писменни доказателства.

Чл. 258.) По силата на предидущія членъ опредѣляемытѣ за прицѣненіето прицѣнители расхвърлятъ и загубытѣ и тщетытѣ. За заплащанье на тѣзи загубы и тщеты спомагатъ и нѣщата, които сѫ са хвърлили въ морето, които сѫ са оставили и които сѫ са избавили, еще и половината отъ корабя и отъ навлото, съразмѣрно съ стойността имъ въ мястото дѣто са растоварятъ.

Чл. 259.) Туй расхвърлянѣе са испълнѧ чрѣзъ подтвърденіето си, когато е въ Турско пристанище, отъ търговското сѫдилище, ако ли нѣма таквози, тогазъ отъ мястиния Съвѣтъ; а когато е въ пристанище на чужда Държава, отъ тамшнаго Турскаго консулъ, ако ли нѣма, тогазъ отъ надлежнаго мястно сѫдилище.

Чл. 260.) Ако видѣтъ или качеството на стокытѣ сѫ са преобразили чрѣзъ товарителниците, и са намѣрятъ на по-голяма стойность, тогазъ тѣзи стоки, ако сѫ са избавили, спомагатъ спорѣдъ прицѣненіето си, ако ли сѫ са изгубили, заплащатъ са спорѣдъ качеството си, което е забѣлѣжено въ товарителницата. Ако стокытѣ са намѣрятъ на по-долне качество отъ обявеното въ товарителницата, тогазъ, ако сѫ са избавили, спомагатъ спорѣдъ означеното си качество въ товарителницата, ако ли сѫ са хвърлили въ морето или повредили, заплащатъ са спорѣдъ дѣйствителната имъ цѣна.

Чл. 261.) Военниятѣ запасы и храны, които са предназначени за защита на корабя и за прехрана на дружината му, дрехытѣ на матрозытѣ и на пѣтницитѣ, не спомагатъ на изсыпваньето, а стойността на хвърленытѣ въ морето са заплаща по спомаганье отъ сичкытѣ други нѣща.

Чл. 262.) Нѣщата, за които нѣма товарителница или